

בס"ד

Torah box initiation au Talmud Cours 20

" לבטל הקידושין " à " דף ס ע"ב " de " רא"ש, "הא בקידושי ספק" , à "על מנת שיש לי" de קידושין דף ס : גמ' , טור אבן העזר סימן לח סעיף יד וב"י , רמב"ם הלכות אישות פ"ז ה"יב , רשב"א , רמב"ן , דף כה ר"ן , רי"ף , (שו"ע אבן העזר סימן לח סעיף יד בית שמואל , חלקת מחוקק , ובאר היטב ,

Vocabulaire du cours 20 :

Se raviser, se repentir	הִתְחַרַּט
(sur) dans l'intention	אֲדַעְתָּא
La chose est plausible	רְגֵלִים לְדָבָר
On conclu	אֶסְקֵנָא
Un complot	קְנוּנְיָא
Caché	טָמוּן
Ruser	הֶעָרִים
Pour l'abîmer	לְקַלְקֵלָהּ
Jusqu'à là (la citation)	ע"כ = עַד פֶּאן
Une pièce de monnaie valant 100 zouz	מָנָה
Jusqu'à là son langage (= fin de citation)	עכ"ל = עַד פֶּאן לְשׁוֹנוֹ
Le Rav Yossef Karo (du nom de son commentaire sur leTour)	ב"י = בֵּית יוֹסֵף
Le Rav Yohél Sirkiss (du nom de son commentaire sur leTour)	ב"ח = בֵּית חֵדָשׁ
Parole commençant par (= le titre du commentaire que l'on va expliqué)	ד"ה = דְּבוּר הַמִּתְחִיל
Il veut dire	ר"ל = רוֹצֵה לומר
Et ainsi il a écrit	וכ"כ = וְכֵן פְּתַב
Et ce qu'a écrit	ומ"ש = וּמָה שֶׁפְּתַב
Par suite	אַגַּב
De sa perspicacité	חִוְרְפִיָּה
Il a approfondi	עֵיִן
Qu'il n'est pas su	שא"י = שְׂאִין יָדוּעַ
Il n'a pas examiné avec précision	ל"ד = לֹא דָק
Et vois	וע' = וְעֵיִן
Comme il a écrit	כמ"ש = כְּמוֹ שֶׁפְּתַב
Comme j'ai écrit	כמ"ש = כְּמוֹ שֶׁפְּתַבְתִּי



Le Ramban (Rabénou Moché ben Nach'mane) 1194-1270

חידושי ירושין פרק ג הרמב"ן ש"י

והענין כולו ראונו לראות ז"ל שפסק כרבי יוחנן שאפי' ק' תוספין
 צב רבינו הגדול ז"ל פסק כרב סתם וכתב במסכת גיטין
 אהא דתנן חוללת ולא מחיימת משום דמסקא לן אי תנאח בוי
 אי חזרה בוי ואיכא סוגיין בטוילת התמודה הכי כדאמרינן במש' **א**
 צ"ע דק ק"י ע"פ הכס מספקא לן אי תנאח בוי אי חזרה בוי
 אכל הכא כ"ק ליה גופא ק"י מהיום ופירי לאחר מיתה ודוכתא
 במסכת גיטין דף ע"ב ע"ב לא משמע דמשום גזירה אלא משום
 ששם ובמסכת יבמות דף ל"א ע"ב נמי לא משמע בגמרא זיקת
 שני יבמין אלא מדרבנן ואלו לרבי יוחנן דאורייתא נמי משכחת לה
 בכ"כ' ופשמחן נמי כרב דיקא ורבי יוחנן א"ל ע"ד לשי"ה
 ונרדוקהי משום גזירה ולא סמכין אשויי כהני וכל שכן לפי לשון
 אחרון שפירשתי דאין הלבב כרבי יוחנן דהא בני וילא הויתב
 כדבריה פשי ואשפי' ש"מתי ר"ב ר' משה בספריו התמודו ז"ל
 שפסק כרביא דאמרינן הכס אם תמלא לומר אי"ת דרבי אכל
 והסמך ליה דרבי רבי יוחנן בשמשי' זו כפי פירוש האחרון
 שכתבתי אין לחוש על דא מדרתי פשטה משום אם תמלא לומר
 כל שכן הכא דק"ל בל מוקם וילא הויתב וביא פשטה דגלוי
 צ"ע במנה דוחתי ועוד דהס איכ"ל לומר נמי דאש"ט א' קאתר
 אם תמלא לומר אי"ת לרבי אכל צ"ע ופשי' ולא אמרי' לכ"ע
 (לא כו' ב) קדושין אלא (הו' ג) קדושי (א) לרבי הכל וא"י לפשטין
 דילא הויתב לרבי אלעזר הו' ד' קדושי כדאש"ט סוגי' וצ"ע
 טובא אליבא דיהודאי וכל שכן הכא אי לר' אלעזר אי לרבנן צ"ע
 ועוד דודאי סוגיין דרב דפירשתי ויחוי נוספקא לן אי ק"ל
 ככתי' או לומר הו' לישנא משמע תנאח ומשמע חזרה ואפי' מק'
 לריכב גט שלא כתב רבינו הגדול ז"ל מלתא דאבוי ומשמע
 דכלתא ככתי' דכיון דליכא בגמרא מתא דפליגי עליה אליבא דרב
 ע"כ כתי' ק"ל רבינו ז"ל לא לדחויי כשמיטב אלא מפני שלא
 רצה לפססם בנ קולא מניי שהוא חושש לרבי מי שפסק כרבי
 יוחנן כדך דרבו ויהוה להאריך באריך עליו את הדרך תנוח
 לעשות ענינם שכלו ארוך :

אי"ב צ"ע פ"ט פ"ט ויה וקבל קדושין לרב הו"א לא הו'
 קדושי פירוש כ"ל ר' ורבי יהודה הו' קדושי פי' קדושי
 ספק דאמרי' לקמן בשמעתין ולרב יהודה דאמלינן במהיום ולאחר
 מיתה יפלוט בשי"ת ופירש רש"י ז"ל דהו' גט ואינו גט אלא לרבי
 יהודה ספקו מספקא ליה אי משמע משכשכו או לא וכל דאמרינן
 לקמן בסמך איכ"ל צ"ע שנתקרב כגט או שנאכל בדין הוא
 ליתא נמי פשטי' ידך וקבל קדושין מאחר אלא כיון דלרב יהודה
 גושי קדושי ספק הו' לא נפקא ליה מרדי צ"ע וקדושי ספק
 נמי לריכב גט ואיכ"ל אה"כ כ"ס שאיכ"ל אה"כ לרב הו"א
 דאמר קדושי ודאי הכ ורש"י דאיכ"ל צ"ע וצ"ע קדושי אחר
 ולענין אה"כ מרבי קדושין עמ"ן לשי"ת לריכב גט ולרבי שני"ס
 קדושין כן מה שאין כן בג' ו' ע"ד רבי יהודה אשפי' שהוא
 גט להחזיר כיון שאין עושין צו מעשה ואין מתירין אי"ת ליש"א
 ולרבי רב הו"א מתירין אה"כ טובא איכ"ל צ"ע וצ"ע ולא מסתבר לי
 בדפשי' ז"ל ז' (מהרי"ב ח) דאמרינן יפלוט צ"ע נמי לא משום דשי"מ
 לרבנן הו' גט ואינו גט מכהיום ולאחר מיתה דשי"מ לא שייכי בלאחד
 שמתא ולא שמשנין חדא ממל' חבירתא אלא מלתא בעלמא ז' הכי
 דתני פלוגתא דרבי ורבנן צ"ע דף ע"ד ע"ב ז' (דשי"מ מתני') י"א נמי
 פלוגתא דשי"מ אם מתי ומתקין דה דהיתרא חביבה ליה ותנייה
 וע"מ לא תנייה הכס וכלי דקאמר הכא נתקרב גט איכ"ל צ"ע וצ"ע
 איך נתקרב כגט או שאבד קאמרינן וכו"ל לך דפשי' ידך ויש
 כיו"א צ"ע בתלמוד מסכת נדה דף ג' ע"ב אי נמי אורחא דמלתא
 ק"י צ"ע וצ"ע אמר גירושין ק"י צ"ע וצ"ע אמר קדושין :
ע"ב אמר לא תישא עד שתתן כתר פירשתי במקומה במסכת
 גיטין :

גירוש אמר לא תישא עד שתתן כתר פירשתי במקומה במסכת
 גיטין :
 ג' פי' דפשי' אפי' אה"ל, ב' הו', ג' לא כו'. פי' על קדושי שמעון שקדשם חזן מראוב, ד' זכ קאי על קדושי ראווב,
 ה' פי' אם יתן, ו' סנקרע, ז' לגר יודע בוי ספק ח' וביהו ט' מקשי, י' מכהיום ולאחר מיתה, י"א אמאי לא משמעין י"ב והכל
 י"ג דלא נתן לה שער על התנאי אלא התנו צ"ע וספק אם קיים התנאי, י"ד פי' דאיהו עשוי לקבל עמ"כ, רש"י, וישאל מה
 דבידוי לא אמרינן כן.

Le Tour (Rabénou Yaakov ben Achère, c'est le fils du Roch) 1270-1343

Les deux grands commentateurs du Tour sont:

Le Beit Yossef du Rav Yossef Karo 1488-1575 et

Le Bah' (Beit H'adache) Rav Yohèle Sirkiss 1561-1640

שד"ם בית חדש **אבן העזר** לה הלכות קידושין **בית יוסף**

אמרין הקשה כ"י דהא לא קושא הא דהא אהא לאשמועין דינהו יד-ו-ז ע"ל מנת שיש י"י מנה אם ידוע בעדים שיש לו מנה
לשכירות ממנהל ועד סוף ומפרטי להלוא וכן פירש הר"ן עכ"ל
מקודשת בודאי וכו' ע"ל מנת שיש י"י מנה ביד פלוני
לי נראה דהמקדמת היה נראה להם דוקא למתן ק"ק און דין אם ידוע שיש לו בעדים מקודשת בודאי וכו'. ע"ל נמשנה
ה סלי נמשנה זו ודכולי מלמד
פליגי בשנה לשכירות ממנהל (ס) על מנת שיש לי ק"ק זה הכי זו מקודשת י"ו ונבמרה (סג) ע"ל
ע"ל סוף פנה ואמרוי נפרק ה"ט
אוקד (סח) ובפ"ק דע"ו (י"ט)
לכ"ל פירושו המוקדמת דהא גופא
אהא לאשמועין דלינה יכולה למתן
לבעיה הללו לא נשפתי:

ה ע"ל מנת שיש י"י מנה אם
ידוע בעדים שיש לו מנה
מקודשת בודאי וכו'. משה
ונמרה פרק האומר: ומ"ש אם
ידוע בעדים וכו'. ק"ק פירש רמ"י
(ס"ח) ויהי לו ק"ל שאלו אין עדים
אלא שהוא אומר שיש לו או ע"פ
קדושה אינה מקודשת והיא וכו'
כמאן אלו רואין הנטה כדו הילכן
לרין עדים אלו אם אלו רואים
המנה כדו משמע דכל עין שהיא
מקודשת ואין לרין עדים שהם ע"ל
דכל כדו חזקה שהם ע"ל (ס"ח)
הר"ן (ס"ח) כ"י שפירש מולק על
הר"ן אבן עזריה לא עיין ע"ל:
וכתב הרמ"ה אפילו איכא
סהדי וכו' עד דפירוהו לא
חוישינן דישמא אחוי זה בתר

הב ימיהו פסק קידושין. כל זה
דמסק לא חיישין דלמא הלאה לה
הכי נמשך דעל מנת שיש לי ללא
ולא ידע היה אלו גבי מנה דלמן או
ע"ל מנת שאראך מנה אינה מקודשת עד שיראנה מנה ש"ו ואם יש לו מאחרים בעיקרא אינה מקודשת. ע"ל נמשנה
(פ) על מנת שאראך ק"ק זה הכי זו מקודשת ויראנה הלאה על השלמן אינה מקודשת. ופירטי ואם הלאה על השלמן. אם היה השלמן
והלאה לה מעות שאינם שלו וסע על שלמן שלמי אינה מקודשת דלג נמכונה זו אלא לראות מש"ל ונבמרה (סג) מנה לא נמכונה
זו אלא לראות מש"ל. ואם הלאה על השלמן וכו' פשיטא לא לריכא אע"ג דנקיע דמי נעיקא ופירטי נעיקא למתני שכר הו למי
על שלמנו להלפיק ולהשכר. וכתב הר"ן (ס"ח) ד"ס (ל) י"ט מי שפירש שאף על פי שהריוס כדו שיעשו נלקחו ק"ק זה אפילו
הכי אינה מקודשת דמיון שלל האיני וזמן העסק ורואה לקרנא משמעב כדליתא בהמקל (רי"ט ק"ה) לא שפיר כאלו עכ"ל: וכתב
הרמ"ה אפילו איכא בהדי דיכ"י לאחויי זה לא הו קידושי עד דפירוהו וכו' ויש זה קולא מצד אחר דאילו בעל מנת
שיש י"י אם יש עדים שיש לו בשעת קידושין מקודשת ודאי וכו' עד או פתנה שנתן לו או"כ הו קידושין. כ"כ

פ רישא
אפילו אין לו מקדמת כמות מסת: (כ) לא אומר יש לו ביד. (אפילו
י"ו. כמות מסת). אינה מקודשת. דהא הנמנה היה על מנת שיש
פלוני שיש לו והוא אומר שיש לו: (כ) עד שיראנה בש"ל. אף על
גב דלמר קסם על מנת שאראך פילו הכי אמרין (דעמיה סיה) נדעמיה
הי"ט) מש"ל דלס כן כל אלס יוכל להלאות מעות מריס: (ד) מאחרים
בעיקרא. ויהי לו ידוע מסת:

ד רישא
[כ] שיש לו מנה מקודשת וכו'. ואף שהם משועבדים לכלל חוב כיון דלא אקני ליה מעבשי מקודשת היא ר' יוחנן. כמות מסת: (כ"ד) (א"ה)
יש לו מאחרים בעיקרא. פרטי למתני שכר וכתב הר"ן אף על פי שהריוס ככו כדו שיעבד לחלקו מנה אפילו הכי אינה מקודשת דישקא ודוחא לקרא
משעבד ולא חשיבא כשלו עד זמן החלוקה ר"ן פרק האומר ר' תרמי"ח ע"ב (כ"ד) ר"ה (ל) כמות מסת:

ה הגהות והערות
יש לו מנה מקודשת בודאי. דאין לומר דאתא למימר שאף על פי שאין אנו
רואים כעשיי המנה בידו אם העיד שכתב בידו מקודשת ודאי. דהא מילתא
שישטא היא. הילכך ע"כ לומר דלא כותב אנו ידוע בעדים שיש לו מנה אלא

חידושי הרמב"ן מסכת קידושין דף ס' עמוד ב'

וניחוש שמא יש לו. פי' לפי שאמר בשעת הקדושין ע"מ שיש לי יש לחוש שמא יש לו, שאלו לא היה לו לא היה אומר בן שהרי דעתו לקדש. לפיכך אף על פי שאמר עכשיו אין לי, חוששין.

חידושי הרשב"א מסכת קידושין דף ס' עמוד ב'

וניחוש שמא יש לו. דכיון דקאמר דיש לי איכא למיחש ליה דלמא מעות טמונין יש לו ואף על גב דאמר השתא דאין לו ניהוש דלמא מהדר קא הדר ביה ואיערומי קא מערים, ולקמן נמי גבי ע"מ שיש לי בית כור עפר דאקשי' וניחוש שמא יש לו מהאי טעמא נמי הוא, וגרסינן בתוספתא ע"מ שיש לי ביד פלוני אף על פי שאמר אין לו בידי מקודשת שמא עשו קנוניא.

